

uden for kommunerne, men det er regeringens ansvar, ikke kommunernes.

Kl. 20.00

(Kort bemærkning).

**Ole Stavad (S):**

Det er jeg sådan set som udgangspunkt enig med fru Marianne Jelved i, men problemet er jo, at når nu man fjerner indtægtsmulighederne for kommunerne, som man gør her, samtidig med at man så at sige har givet sig selv spændetrøje på, så betyder det jo, hvis man forestiller sig, at det bliver en bare nogenlunde rimelig aftale, at der skal skæres på andre ømme områder.

Hvis vi skal leve op til vores fælles målsætning om, at gælden skal afdrages, så vi også kan sørge for ordentlig velfærd til vore ældre, når vi kigger 5 år og 10 år frem i tiden, står vi nemlig i det dilemma, at hvis vi får det her til at hænge fornuftigt sammen, bliver det faktisk umuligt at lave en finanslov, som vi kan vedstå os, fordi vi skal ind med nedskæringer i stedet for.

Derfor synes jeg, at det med den spændetrøje, som regeringen har bragt sig selv, kommunerne og os andre i, næsten er umuligt at levere det, som vi, når vi holder de fine taler, alle sammen siger vi gerne vil levere.

(Kort bemærkning).

**Marianne Jelved (RV):**

Det er jeg fuldstændig enig i, men jeg har stadig væk forstået det sådan, og jeg er glad for, at jeg kan få lov til at sige det her fra talerstolen, at Venstre og De Konservative har tilkendegivet, at kommunernes forbrug må stige i størrelsesordenen 0,7-0,8 pct. – jeg hænger mig ikke i decimalerne – og når man indgår en aftale, vil regeringen sikre, at der også er økonomi til at finansiere det.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Stavad i, at havde SR-regeringen fortsat, havde vi aldrig lavet et skattestop på den karakter. Det duer ikke, og det fjerner mulighederne for at lave egentlige strukturændringer, der skaber en ny dynamik. Det fastlåser tingene. Det ville vi aldrig have gjort. Men Venstre og De Konservative har forpligtet sig til at sørge for, at der er en reel finansiering til det, kommunerne og amterne skal bruge.

**Line Barfod (EL):**

Her i Folketinget bliver der altid talt pænt om det kommunale selvstyre, i hvert fald så længe det bare drejer sig om at holde de pæne taler. El-

ler hvis der er noget, man politisk er imod, kan man dække sig ind under, at vi ikke må gribe ind i det kommunale selvstyre. Men andre gange foretager man faktisk indgreb i det kommunale selvstyre, og det er så, fordi man siger, at der er nogle andre ting, der er afgørende.

Noget af det mest afgørende for egentlig at have et reelt kommunalt selvstyre, for at have et reelt demokrati, for at borgerne i hver enkelt kommune og amt kan have en reel indflydelse på, hvordan kommunens service er over for borgerne, er muligheden for at sikre den nødvendige økonomi. Den mulighed er stærkt begrænset.

De afgørende beslutninger om kommunernes udvikling bliver truffet bag lukkede døre af en lille gruppe mænd under kommuneforhandlingerne. Af en eller anden grund er det som regel mænd, der deltager i de forhandlinger, jeg ved ikke hvorfor. Og der laver man altså en væsentlig begrænsning i det lokale demokrati.

Vi var imod de stærke bindinger, som den tidligere regering lagde på kommunerne, og Enhedslisten er også imod de stærke begrænsninger, man nu lægger på kommunernes mulighed for det kommunale selvstyre og mulighed for, at man i kommunerne kan beslutte, at man f.eks. i en periode vil bruge flere penge på forebyggelse på et område, fordi man kan se, at det på længere sigt vil føre til færre udgifter, f.eks. på hele det sociale område, f.eks. ved at man bygger boliger, så der bliver færre sociale problemer.

Under valgkampen er der blevet talt meget om, at der skulle mere velfærd til borgerne. Vi har diskuteret ældre her i dag. Sygehusene talte man meget om. Men det, vi har set i udmøntningen i de konkrete forslag, der ligger, og i de begrænsninger, man nu lægger på kommuner og amter, er, at på en lang række områder bliver der mindre velfærd.

Kl. 20.05

Der bliver brugt flere penge på bureaukrati, og der bliver brugt penge på at tilgodesee private virksomheders mulighed. Der bliver brugt penge på, at man vil øge søgningen til de private sygehuse, at man vil øge den private indsats på en række velfærdsområder i stedet for at give amterne og kommunerne mulighed for en ordentlig service.

På sygehusområdet skal f.eks. de 1,5 mia. kr., der bliver givet, bruges til at nedbringe ventelister på bestemte områder. Det betyder f.eks., at de sygehuse, som har løst venteliste problemerne, som ikke har ventelister, ikke kan få del i de penge, selv om de måske har problemer med, at